

[Udenrigsministeren.]

De tre nævnte spørgsmål var naturligvis på tale under det nylige nordiske udenrigsministermøde i Helsingfors. Når de ikke er omtalt i *communiquéet*, skyldes det, at dette, som det er almindelig praksis, først og fremmest beskæftigede sig med de spørgsmål, der var afklaret til en fælles nordisk stillingtagen.

Af *Flemming Jensen* til ministeren for kulturelle anliggender (8. september 1972):

„Vil ministeren optage forhandling med Danmarks radio med henblik på særlige udsendelser i radio og tv for ældre?“

Begrundelse.

Danmarks radio udfører et stort arbejde med at informere og underholde bestemte grupper af befolkningen — således har man en lang række særlige ungdomsudsendelser; men mange ældre, som er bundet til deres hjem eller en institution, føler et stærkt behov for underholdende udsendelser specielt i eftermiddagstimerne.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (14. september 1972):

Efter radiospredningslovens § 5, stk. 2, er radiatorådet ansvarligt for, at Danmarks radios udsendelser er af alsidig, oplysende og kulturel art. Denne bestemmelse er til stighed blevet fortolket således, at det er radiatorådet, der som den øverste myndighed træffer afgørelse i alle spørgsmål angående tilrettelæggelsen af programvirksomheden i radio og fjernsyn, og ministeriet anser sig ifølge fast praksis ikke for berettiget til at gribe ind i sådanne spørgsmål.

Jeg ser mig på denne baggrund ikke i stand til at optage forhandlinger med Danmarks radio om de af hr. *Flemming Jensen* ønskede programmer for ældre, men har underrettet radiatorådet om dette ønske.

Af *Ellen Strange Petersen* til justitsministeren (5. september 1972):

„Hvad agter ministeren at foretage sig efter at være blevet bekendt med den store kriminalitet (ca. 200 anholdelser i løbet af de sidste fire måneder) i forbindelse med „Fristaden Christiania“?“

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (11. september 1972):

Antallet af anholdelser i den nævnte 4 måneders periode er ikke stort sammenholdt med det samlede antal anholdelser i København. Efter rigspolitichefens årsberetning blev der således foretaget ca. 6.000 anholdelser alene for straffelovsovertrædelser i 1970. Af de 200 anholdelser vedrører godt halvdelen mere ordensprægede forhold, f. eks. anholdelser af efterlyste, subsistensløse og anholdelser for overtrædelse af fremmedloven. For så vidt angår de resterende sager har politidirektøren oplyst, at der for langt den overvejende dels vedkommende er tale om forhold af mindre alvorlig art.

Det fremgår af mit svar af 1. september 1972, at politiet i samme periode har løst en række andre opgaver i forbindelse med „Christiania“. Dette arbejde varetages løbende, dels gennem distriktpolitiordningen og af uropatruljen, dels af ordens- og kriminalpolitiet i hovedsagen fra station 4. I anledning af det stillede spørgsmål har politidirektøren meddelt, at der efter hans mening ikke er anledning til at give ændrede direktiver for politiets virksomhed på stedet. Jeg finder ikke grundlag for at tilside sætte denne vurdering.

Af *Ellen Strange Petersen* til forsvarsministeren (5. september 1972):

„Hvor store er forsvarsministeriets samlede udgifter i forbindelse med „Fristaden Christiania“, og hvor mange penge er der kommet ind i henhold til den aftale, ministeriet har indgået med områdets beboere om, at hver beboer fra 1. juni skulle betale 50 kroner pr. måned som bidrag til dækning af udgifterne?“

Forsvarsminister *Kjeld Olesens* svar (11. september 1972):

Det skal indledningsvis bemærkes, at forsvaret siden rømningen pr. 1. juli 1971 af Bådsmandsstrædes Kaserne og Ammunitionarsenalet har forstærket bestræbelserne for at afhænde disse etableringer.

De to gamle kaserner udgør en belastning på forsvarets budget alene af den grund, at uanset om området er beboet eller ej, skal der betales skatter og afgifter m. v.